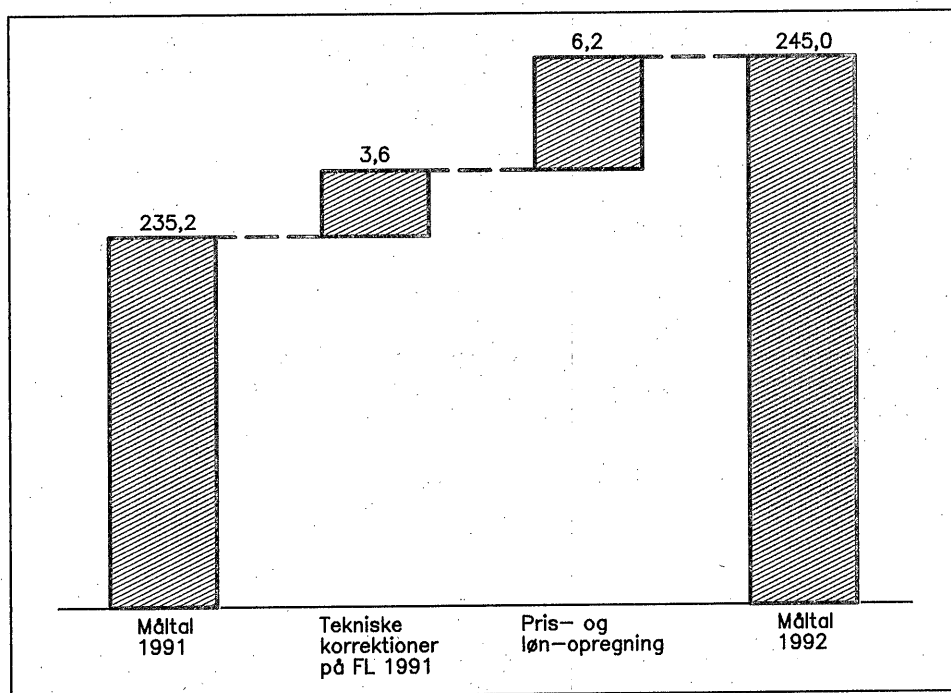

Figur 2.3.1. Det udgiftspolitiske måltal for 1992 (mia.kr., 1992-priser)

Det drejer sig bl.a. om konjunkturbetingede merudgifter til A-dagpenge indtruffet efter fastsættelsen af måltallet for 1991, samt en række budgetforbedringer i 1991, som optages på statens indtægtsbudget, men godskrives udgiftspolitikken. F.eks. den gennemførte nedsættelse af kompensationen til arbejdsgivere for udgifter til arbejdsskadeforsikring.

Der foretages dernæst en *pris- og lønopregning* fra 1991 til 1992-niveau, hvorefter det nye udgiftspolitiske måltal for 1992 kan opgøres til 245 mia.kr.

Overholdelsen af måltallet indebærer et krav om besparelser.

Sparekravet for 1992 beregnes med udgangspunkt i det udgiftsforløb, der fremgår af budgetoverslagstallene på finansloven for 1991. Dette forløb ajourføres - bl.a. set i lyset af de seneste registrerede udviklingstendenser på det lovbundne indkomstoverførselsområde, udgiftskrævende vedtagelser i Folketinget mv.

På dette grundlag kan der gives et *skøn* over det udgiftsniveau, som ville blive resultatet, hvis regeringen ingen udgiftspolitiske initiativer tog vedrørende 1992. Dette udgiftsniveau - ekskl. allerede indbudgetterede produktivitetsbesparelser - benævnes *basisrammen for 1992*. Det udtrykker et skøn over, hvorledes statens